

SANTA EULÀLIA pàg 16
Preocupació per la xifra de robatoris que pateixen les escoles dels barri

QUATRE ANYS MÉS pàg 14
La síndica Merche García rep l'aval unànime per fer un segon mandat

10 anys
línia l'H

Gener 2023 · Núm. 111 · linialh.cat

Les ocupacions de pisos han caigut amb força en dos anys

S'han reduït un 24%, sobretot a la zona nord, però la PAH avisa que el problema de l'habitatge no s'atura pàg 11

Una tria difícil

Gent gran: casa o residència? pàg 3

PATRIMONI HISTÒRIC pàg 18

Troben restes romanes a la sitja de la Torrassa durant un enderroc

A FONTS pàgs 12 i 13

Càrrecs metropolitans al Govern: retrat d'una minoria

BÀSQUET pàg 20

Povedano: "Al CEJ l'Hospitalet vaig viure un any especial"

Foto: Diputació de Barcelona

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA
LA POSES TU

 VicenteFerrer
Transforma la societat en humanitat

*Antoni Dada, El Vagabund

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.
**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
/ POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS A UNAS VEÛ

A casa o en una residència?

» Un dels grans dilemes per a la gent gran arriba quan envelleixen i han de decidir on viure
 » La millora de les residències és un debat actual, però no tothom creu que sigui la solució

Albert Alexandre
BAIX LLOBREGAT

Encara no era gran i va anar a visitar una amiga que vivia en una residència de Barcelona. Va ser aleshores quan la Mercè ho va veure clar: ella no acabaria allà. “Em va fer molta pena tota aquella gent sola”, explica. “Sentia que estaven desatesos”, afegeix.

Ara té 85 anys i ja no es pot valdre per si mateixa. Viu amb el seu marit, que en té noranta i que només s'aixeca del llit per anar al lavabo i a menjar. La Mercè necessita que la dutxin, que la canvii de roba, que li cuinin, que li facin la compra, que li facin companyia... Per sort, els seus familiars han pogut contractar una noia que hi va del matí fins a la tarda entre setmana. Els caps de setmana, els fills fan torns per estar amb el seu pare i la seva mare.

El dia que va anar a visitar la seva amiga, allò que més va impactar la Mercè va ser l'olor. “La sala feia pudor d'orina, i mentre vaig estar amb ella ningú va venir a canviar-li els bolquers”, recorda. “Em vaig prometre que jo mai acabaria en una residència”, diu.

Com ella, hi ha moltes persones d'edat avançada que es resisteixen a deixar casa seva per ingressar en un centre de cures per a gent gran. De vegades, el motiu principal és la manca de recursos econòmics. De fet, el preu mitjà d'una residència a Barcelona ronda els 1.900 euros mensuals, i de les gairebé 37.000 places de residència que hi ha a la regió metropolitana, només 4.600 són públiques. Dit d'una altra manera, només quasi una de cada 10 places és gestionada directament per l'administració i té, per tant, preus accessibles per a tothom.

Malgrat això, hi ha casos com

A l'àrea metropolitana, només una de cada 10 places de residència és pública. Foto: Diputació de Barcelona

el de la Mercè en els quals les persones no volen deixar la seva casa per raons que van més enllà de les econòmiques. “Encara que ja no em pugui valdre per mi mateixa, a casa hi estic bé, és la meva casa”, diu la Mercè. “Encara més quan amb la pandèmia es va veure com es tracta la gent gran a les residències”, afegeix.

A CASA O A LA RESIDÈNCIA?

En els darrers temps, tots els debats sobre el benestar de les persones grans s'han centrat a millorar les residències. Les xifres de mortalitat en aquesta mena d'equipaments van posar de manifest les enormes mancances quan es tracta de vetllar qui ja no pot valdre's per si mateix.

Amb tot, no tothom considera que millorar les residències sigui la solució. Enmig de la pandèmia, el director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya (CSC), José Augusto García Navarro, va escriure un con-

tinent article al diari El País en el qual afirmava que “en el futur no hi hauria d'haver residències”. Era el juny de 2020 i García assenyalava que el debat sobre el model d'atenció a la gent gran estava dominat per la política i els treballadors de les residències amb càrrecs de direcció. Per aquest motiu, ell apostava per preguntar què volien les persones d'edat avançada i qui les cuida. “La gent gran ens dirà que no vol anar a una llar sinó envellir a casa”, considerava l'expert.

De fet, les mateixes residències compten amb protocols d'acollida per a la gent gran que contemplen un període d'adaptació i de visites al centre abans d'ingressar-hi. Aquest fet demostra que entrar a una residència pot ser un procés traumàtic per als usuaris.

CAP A UN CANVI DE MODEL

La Diputació de Barcelona ha anunciat que destinarà més de 39

milions d'euros el 2023 per “donar suport a les persones grans que volen continuar residint al domicili al llarg de la seva vellesa”.

L'organisme impulsarà tot un seguit de serveis d'atenció domiciliària i millorarà l'accessibilitat d'algunes llars. A més, donarà suport a les persones que cuiden gent gran sense ser professionals.

Així, una de les principals línies de suport serà la digitalització del servei local de teleassistència i la incorporació de tecnologies de cures “al 60% de les llars”. “La Diputació de Barcelona impulsa projectes pioners per avançar en la tecnologia de cures, com el nou sistema de monitoratge Tot en un sensor”, afirmen des de l'organisme de la demarcació de Barcelona. “Es tracta d'un paquet de sensors de temperatura, d'humiditat i de presència, entre altres, en un sol dispositiu, en el qual tota la informació recollida permet detectar canvis de comportament com a possibles indicadors de situa-

cions de risc i possibilita la intervenció ràpida en cas de necessitat”, afegeixen. Segons la Diputació, la previsió és tenir 9.000 sensors en 3.000 llars el 2024.

Per altra banda, el programa també farà possible les millores a les cases de les persones grans, amb obres en banys, cuines o habitacions per “garantir l'accessibilitat i la qualitat de vida als domicilis”. “Des del 2019 s'han fet 1.500 arranjaments a llars de 3.000 persones de 267 municipis i a finals de 2023 se n'hauran realitzat 3.000”, asseguren des de l'ens públic. “La inversió pel 2023 serà de dos milions d'euros”, afegeixen.

Finalment, la Diputació potenciarà el programa Nexes d'atenció a la soledat no desitjada. “La finalitat del programa és detectar persones grans que es troben en situació de soledat no desitjada per tal de facilitar-los suport per revertir aquesta situació i millorar el seu benestar”, conclouen des de l'organisme.

Segueix-nos
a les xarxes socials
@liniaxarxa

facebook
twitter
instagram

La lupa

HOLA

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Foto de l'autor

L'any que hem tancat commemorava tres dècades des que Barcelona va saludar el món en la inauguració de les Olimpíades. Encara guardem a les nostres retines l'enorme HOLA, coreografiat pels ballarins, que es va dibuixar al centre de l'Estadi Olímpic de Montjuïc, l'estiu del 1992. Des de llavors, moltes coses han canviat, però afortunadament ens continuem saludant igual.

Diem "hola" a les persones conegudes, a la nostra família. Diem "hola" als nostres amics i als desconeguts amb qui volem fer amistat o començar una simple conversa. També als nostres animals domèstics, encara que sembli que no ens entenen. Diem "hola" al sol en sortir per l'horitzó i a una làpida en un nínxol on vam enterrar un ésser estimat. En resum, diem "hola" a tot el que reconeixem com a propi, del nostre entorn.

A la pel·lícula *Mart* (Ridley Scott, 2015), l'actor Matt Damon diu "hola" a una planta nascuda en terra marciana. Un petit brot verd amb dues fulletes, de poc més de cinc centímetres d'alçada, sorgit d'un tros de patata enterrada a terra. Un fet quotidià, el naixement d'una planta al nostre planeta, es converteix en un esdeveniment extraordinari fora del nostre hàbitat natural.

Per a nosaltres, les plantes i els arbres són una cosa completament normal. Veiem arbres a l'alta muntanya, al costat del mar, en un penya-segat, resseguint rius i torrents. Veiem néixer plantes per tot arreu a la natura, als nostres horts, als hivernacles. Veiem créixer l'herba de manera desmesurada als nostres jardins, als prats i fins i tot als marges d'una carretera. A una planta que s'ha fet un forat per sobreviure a l'esquerda d'una vorera, envoltada d'asfalt, l'anomenem "mala herba".

No som del tot conscients de l'enorme fortuna de comptar amb un sòl ric en components orgànics a gairebé qualsevol racó del nostre món i del fet que una

planta sigui capaç de generar vida en aquest substrat, utilitzant l'energia del sol a través de la fotosíntesi.

Aquesta situació tan normal, pel que sabem fins ara, és una cosa inèdita al nostre sistema solar. El protagonista de la pel·lícula *Mart* ha d'usar els seus propis experiments per enriquir l'estèril terra marciana i convertir-la en un suport capaç de contenir vida.

Això de la terra com a suport és una cosa que coneixem bé els enginyers i els arquitectes. En paraules de la paisatgista i arquitecta Teresa Galí-Izard, històricament el terra ha estat considerat un simple suport estructural, amb característiques mecàniques. Les carreres d'Enginyeria i d'Arquitectura estudien *Mecànica del sòl*. Els geòlegs són capaços de determinar-ne la densitat, la resistència a la compressió, la flexibilitat i fins i tot l'antiguitat, classificant els sòls amb diferents noms. Però és veritat que la construcció i l'enginyeria han parat poca atenció a la vida que acull el sòl i a la seva capacitat per fer brollar nova vida.

I no obstant això, la terra ens dona menjar. Josep Pla deia que "la cuina d'un país és el seu paisatge posat a la cassola". Ens mengem el paisatge en un equilibri que donem per suposat, alhora que depredem el territori amb construccions artificials. La naturalització creixent de les ciutats, revertint zones asfaltades i incrementant la presència d'espècies vegetals, és un procés necessari i imparabile per permetre la nostra pròpia subsistència. Amb una població mundial en contínua expansió, és de sentit comú obrir pas als cultius que ens alimentaran, alhora que milloraran la qualitat de l'aire que respirem i de l'aigua que bevem. Potser ha arribat el moment de plantar carxofes i coliflors als nostres carrers, en lloc d'arbustos i flors. Als barris de Gràcia i de Sant Andreu, a Barcelona, la plantació de tarongers en alguns carrers ha fet que grups de volunta-

ris s'organitzin per a la collita de taronges amargues, amb les quals elaboren la seva pròpia melmelada. Una acció que no només millora el paisatge de l'espai públic, sinó que és una potent eina de cohesió social i de sentit de pertinença comunitària.

Però és que, com deia, moltes coses han canviat des d'aquell estiu olímpic del 92. Som una societat més conscient, per força, del precari equilibri de la natura que ens permet existir al planeta. No fa gaire, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya va organitzar les jornades de *Descarbonització de l'arquitectura*, és a dir, la necessària reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, com el CO₂, tant en la fabricació de materials com en el propi procés de construcció. Actualment, els edificis suposen el 35% d'aquestes emissions i el 40% del consum de l'energia mundial.

I la resposta ens la dona la terra. Els materials que utilitzem surten d'ella i, alguns, com els arbres, els plantem i els recol·lectem, en un cicle que, convenientment explotat, pot durar molt temps. Els arbres, com sabem des de petits, es mengen el CO₂ per créixer i ens en tornen oxigen, ajudant a reduir la contaminació. Hem construït en fusta des de sempre, però durant un temps sembla que ho hàgim oblidat. Potser per la fabulosa capacitat del formigó de "concretar-se" en infinitat de formes o potser per una manca d'aferrament per una cultura i una tradició constructiva. Sortosament, avui assistim a un renaixement de la construcció en fusta, que pot suposar un canvi de paradigma cap a la necessària transició ecològica i social. Això també comportarà l'aparició de nous canons estètics, associats a noves escales de valors. Una estètica de la sostenibilitat, podríem dir.

Sigui com sigui, no deixa de ser bonic el fet de plantar els nostres edificis i veure com creixen. Esperar-los amb els braços oberts i dedicar-los un càlid "hola" de benvinguda.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@CarlaVall

Avui [08-01-23] tres dones han estat assassinades per homes. Dues d'elles, per les seves parelles, una després de tenir-hi una trobada casual íntima. Deia Anais Nin que som danyades a través del sexe. No pel sexe sinó per la intimitat. Que ser dona no segueixi sent un risc. #NiUnaMenos

@AJEnric

[Sobre el cas de la Casa Orsola] Una empresa compra un edifici on viu gent. Fa fora tothom i posa tots els pisos a lloguer de temporada per guanyar-hi més. Si ho permetem, ja no hi viurà ningú. Ho fan perquè poden: les lleis permeten expulsar veïns i destruir barris d'aquesta manera.

@Marco3215

Segurament, ara comença el període de l'any més tristot: llums de Nadal penjant sense ser Nadal, recollida d'arbres *made in* 2000, tornar a la rutina, dies sense festes setmanals a la vista, propòsits sense executar des de la primera setmana del 23... Molts ànims a tots i totes.

@alexsnclmnt

L'Observatori Fabra de Barcelona va encetar el 2022 amb el dia de gener més calorós dels darrers 108 anys, després va viure els mesos de maig, octubre i novembre més càlids de la seva història i avui [24-12-22] ha batut el rècord del dia de desembre més calorós. Una autèntica barbaritat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12321-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

LECXIT

La Fundació Bofill amplia el programa LECXIT a l'Hospitalet. Està buscant 60 voluntaris perquè dediquin una hora a un infant per ajudar-lo a millorar el seu nivell de comprensió lectora, una assignatura pendent a la nostra societat.

pàgina 11

Merche García

El Consell de Ciutat avala per unanimitat la candidatura de Merche García per a un segon mandat com a Síndica de Greuges. García exerceix el càrrec des del 2019 i ha estat tradicionalment molt vinculada al teixit associatiu local.

pàgina 14

Hospital de Bellvitge

El sindicat CSIF ha avisat que les urgències de l'Hospital de Bellvitge pateixen un "col·lapse", amb pics que arriben als 120 pacients atesos. Reclamen més mitjans, però des de l'hospital diuen que han posat a l'abast tots els seus recursos.

pàgina 16

El + llegit

Línia L'H.cat

- 1 Troben restes romanes en les excavacions a la sitja de la Torrassa
- 2 La grossa de Nadal i un quart premi reguen d'alegria l'Hospitalet
- 3 Els treballadors de l'Hospital General reclamen aparcar gratis a la zona verda
- 4 De l'Espai Vallparda als jardins de Los Diablos
- 5 El Govern aprova inicialment el Pla de la Gran Via

Safata d'entrada

Entre dos mons

per Francesc Reina

Ahores d'ara, acceptar que les coses s'expliquen segons el moment de qui ho fa no ens hauria de sorprendre. Si ens fixem bé, en qualsevol història que indaguem es pot intuir que practiquem una mena de pacte de credulitat, un mecanisme pel qual s'accepta el que escoltem; així passa al teatre de la vida, on tota ficció mai és falsa. Si poguéssim esbrinar on és l'enginy, descobriríem l'espectacle des d'un altre angle i, potser, entendríem millor per a què serveixen les il·lusions, igual que alguns (sobretot poderosos) es van inventar la religió. Semblaria que ens va bé deixar-nos enganyar, per la raó que sigui; però tot és com és, segons els ulls amb què mirem. Es tracta de la voluntat de creure, un exercici al qual es dedica esforç i diners.

Hi va haver un temps, que encara persisteix, en què l'aristocràcia i després la burgesia van imposar una forma de convivència basada en la pulcritud. Tot havia d'estar net, impol·lut: les criades i els servents treballaven amb afany a netejar terres, sostres, jardins i objectes per enlluernar els convidats. Calia treure tot allò brut, apartar-lo, rebutjar-lo. Aquesta obcecació va traspasar el món de les coses per traslladar-se al de les persones. En aquesta carrera imparabile, al principi van ser els captaires, els "empestats", però també van caure des de les seves mirades els jornalers, les dependents, els obrers, els migrants, i així els van anar ubicant en zones apartades on la

pulcritud no es pogués tacar. Males herbes.

De tots els problemes que els humans creem constantment, és al subsol on es dona la tasca d'integrar tot el que és a baix per permetre que visqui tot el que és a dalt; es diu rizosfera. Quan l'entorn ofega, a la foscor de la terra es convoca un inici irrevocable per dignificar el que viu a les arrels, les coses més ignorades, aquelles que no surten a la televisió i que sembla que no existeixin.

La vida és indefinible, tot i que segueix patint danys irreparables. Donar-li un cop de mà té a veure amb el llapis del temps, com diu Joaquín Araújo, una fàbrica de claredat que pot incomodar certs sectors. Sobrevivim a l'asfalt: ens van enterrar la terra, la que ens va fer créixer, ens maten la frescor, l'aire, el menjar, i la calma, la suor de la nostra gent gran i la condemna dels nostres fills; van separar el que ens van dir que era lleig... Malgrat tot, hi ha qui persisteix a alliberar les plantes del mur de les voreres que ens emmordassen, segellades sense que hi pugui drenar l'aire, aquelles que busquen llum entre les esquerdes dels carrers, als marges de les riberes i a les vies del tren. Malves, dents de lleó o roselles, ama-

gades, treballant cicatrius on les ferides demanen consell abans de tancar-se. Una bellesa humil i proscrita. Es van entossudir a clavar-nos la idea que només és bell el que ells consideren com a tal. Però sorgeix aquesta resistència passiva als enderrocs, als descampats, als polígons, als petits parcs que són, a la fi, racons de pau, espais de creativitat, llocs de trobada, corredors ecològics, medicina que no necessita ser polida com els camps de golf, que no precisa retallar les seves herbes, que no requereix tanta aigua malbaratada... Igual que van fer amb els nostres discapacitats, amagats a les cases sense sortir al carrer perquè ningú els veiés. Tot i això, es van inventar el dia de la "bandereta".

El futur és ple de por. Ara està passant amb les generacions més joves, a les quals s'escolta molt poc, perquè tenen molts buits heretats, perquè segueixen sense una formació professional decent. Els éssers vius estem connectats en una xarxa de dependències mútues, per més que ens ho vulguin amagar. Ignorar-ho no ens fa més humils, sinó que ens empeny a tractar-nos sense respecte; és l'arrogància dels incultes, una història escrita al carrer.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CopALaDemocràcia

#VagaEducació

#AnyDeMunicipals

@GPursals: La diferència amb l'assalt del Capitoli és que al Brasil han assaltat els poders legislatiu, executiu i judicial. Han anat molt més lluny que els pro-Trump.

@agenciaacn: Cambray recrimina a US-TEC que "no s'entén" la nova vaga [prevista per al 25 i el 26 de gener] i assegura que s'està a punt de signar un nou acord.

@nuriorrg: Enquesta del @diariARA: @jaumecollboni s'avança en una ajustada cursa per Barcelona. Colau, @xaviertrias i @ernestmaragall, triple empat en segona posició.

Next Generation, cop a cop

per David Fernández

«Tu el que vols és que et digui que tenim una solució per continuar vivint tal com estem. I això és impossible»
Yayo Herrero

Retaule d'hivern llarg i perpetu, ahir les dades més recents escopien que tot va igual perquè tot continua anant a pitjor. Les xifres detallaven, sense solució de continuïtat, que un cop més i encara (i els que vindran) tornava a pujar el preu dels lloguers a Barcelona fins a límits de rècord. La mitjana ja s'enfila a 1.066 euros mensuals. Un 14% més que fa un any. *Aquí no hay quién viva*. En paral·lel, com a metàfora dràstica, aquests mateixos dies s'està debatent, amb l'habitual estira-i-arronsa patronal, sobre si el salari mínim ha de pujar uns pocs euros –1.034 o 1.084– per actualitzar-lo, a la baixa, al preu real, inflat i inflacionat de la vida quotidiana. Facin sumes i restes –sobretot restes– i combinin-ho amb les dades oficials municipals del passat febrer: «El 2020, més d'un terç de les persones assalariades residents a Barcelona (34,8%) va rebre com a màxim uns ingressos salarials de 1.000 euros nets al mes. El percentatge va augmentar prop d'onze punts en relació amb el 2019 i seguia sent més elevat en el cas del col·lectiu femení (36,8%). Entre els menors de 30 anys es va enfil·lar al 57%». És a dir, que un terç dels barcelonins i barcelonines cobren tant (poc), o menys encara, com el que costa llogar, de mitjana, un sostre. Entre ells, sis de cada 10 joves. Quatre de cada 10 dones. I la majoria de persones migrades. Són la *next generation*.

Vides de saldo en el mercat immobiliari de Calaf, la qüestió és tan neuràlgica com dramàtica. Mosques de política pública contra els greixats canons de l'especulació. La conseqüència salvatge, un any més i d'una dècada sencera ençà, és que Catalunya torna a encapçalar el trist rànquing de la gota malaia diària de desnonaments, a raó de 20 per dia. El tercer trimestre de 2022 s'han produït 1.724 desnonaments, dels quals 1.197 –el 70%– són per impossibilitat d'afrontar el lloguer. Atès que la setmana s'ha posat negra toga al més alt tribunal, caldrà recordar que els que també haurien de garantir el dret fonamental constitucional a l'habitatge garanteixen cada dia, amb esma i esforç, que sigui inconstitucional per a milers de persones. Sense oblidar que la llei que desnona no la redacten ni jutges ni *polís*, sinó el poder polític i les seves servituds. Tot plegat salpebrat, metastasi urbana

del capitalisme global que assalta les ciutats, amb el fet que fa temps que vivim sota una combinació dissortada de capitalisme d'exclusió i de capitalisme rendista. Cada cop sobra més gent i, per al 'mercat' de treball i per al 'mercat' del lloguer, gairebé ja sobra una generació sencera a qui els estem deixant un futur negre i un present fosc. La *next generation*.

Cop rere cop, urpada a urpada, la darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat, al *no future* més punk i a un mercat laboral carronyaire. Les dades del darrer informe d'Oxfam –*La maledicció de l'eterna joventut*, del novembre passat– acrediten, al detall i a l'engròs, la ferida i les cicatrius: un de cada tres joves en risc d'exclusió, una renda mitjana estancada des de 2009 i una davallada del 50% en l'accés a l'habitatge en menys de 15 anys. Va per barris, com sempre. La paradoxa, insostenible per molt de temps més i que cova en el seu si la seva pròpia implosió i dissolució, és que els

La darrera dècada funesta ha enviat una generació sencera a la precarietat a perpetuïtat

més precaris, redistribució a la inversa i cap amunt, són els que nodreixen els comptes dels que no ho són fa molt. El capitalisme rendista ja és això, quan avui la transferència de renda de dalt a baix no es fa, deminònicament, per l'explotació en el treball, sinó a través del lloguer o de la compra d'habitatge. La lluita de classes es disputa a la llar i el dilema central ja no seria només la vella explotació –que també, i qui no ho cregui que ho preguntu a *riders*, *riggers* i *kellys*–, sinó com es foragita cada cop més gent de la possibilitat d'una vida digna i com s'espren, cada cop més, més famílies en el rebut mensual de poder sobreviure. I els seus fills i filles són, ja, la *next generation*.

Amb aquest rerefons, amb escenari d'incendi de fractura generacional, recordo una de les pitjors declaracions de l'incontinent Josep Borrell –de la llarga llista que acrediten la seva funesta i cínica trajectòria. Aquella on en to milhomes s'encarava vergonyosament als joves que demanaven una acció urgent pel canvi climàtic. Ho va dir així: «*Que els joves tenguin una aposta decidida pel canvi climàtic, això que*

es pot anomenar "síndrome Greta", permeti'm que en dubti, perquè està molt bé sortir a manifestar-se pel canvi climàtic fins que no et demanin que contribueixis a pagar-ho». I afegia: «*M'agradaria saber si els joves que surten a manifestar-se als carrers de Berlín estan disposats a rebaixar el seu nivell de vida per compensar els minaires polonesos, que si lluitem contra el canvi climàtic de veritat es quedaran sense feina i s'hauran de subvencionar»*. De la bestiesa se'n va desdir l'endemà. De l'evidència que els joves, la *next generation*, ja ho estan pagant amb escreix, no. De que estan tan preocupats pel futur com, sobretot, pel present, tampoc. Un galtes de *old generation*.

Quan algunes veus sistèmiques –ull viu, que ho fan per justificar la despesa militar que ha batut màxims històrics enguany– sostenen que el nostre model de vida està avui en perill, potser parlen només per ells, pel seu nivell de vida i per la seva generació. I per la liquidadora nord-sud de la desigualtat global. Viuen el miratge que tot continuarà igual. Contra els llops esteparis, però, queden els mistos en el forat negre on ens han capficat. Són possibles els lloguers mensuals de 350 o 500 euros al mes a la ciutat que fa molt que ja no és la dels prodigis? Sí, sí que són possibles. El cooperativisme d'habitatge en cessió d'ús, que aquest novembre ha fet cimera i trobada, fa temps que, picant pedra i pis a pis, ho està aconseguint. Pis a pis i porta a porta, com la cooperativa Llars Familiars, que, en plena campanya de micromecenatge on encara podeu contribuir solidàriament, s'entestà a garantir lloguers sostenibles, cooperatius i justos a Reus d'entre 150 i 350 euros al mes. La democràcia sempre va néixer per baix. A la *next generation* també li rebrotarà des dels marges, l'acció comunitària, les vies cooperatives i les xarxes compartides. Prou que ho saben.

Salvem la ciutat per a la democràcia, deia el lema de l'exposició que aquesta tardor es podia veure a Ca l'Ardiaca amb motiu del 50è aniversari de la FAVB, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona. El passat no tan llunyà com a programa de futur pròxim. I d'estricta present. *Salvem la ciutat per a la democràcia*. És a dir, per a la joventut i per als que vindran. *Next generation, next revolution?* Diria que tant de bo. Sospito que és l'únic que estan covant. Constató que és l'única opció que els deixen. Quan el que és necessari és impossible, escrivia Jesús Ibáñez, és quan cal canviar les regles del joc –abans que no hi hagi ni regles, ni joc ni res.

Les millors perles

Els Reis d'Orient van fer tard a Torelló (Osona). El motiu? Hi havien d'arribar amb Rodalies, el mateix servei que fa que milers de catalans arribin tard a la feina cada dia. Aquí no hi ha màgia que valgui. Ho ha explicat el periodista Albert Prat.

Envien a presó dues dones per haver-se dedicat a **trosetejar cadàvers i a vendre'n les diverses parts. Ha passat als Estats Units, on les artífexs d'aquesta macabra pràctica eren l'exdirectora d'una funerària i la seva mare.**

Un forn de pa s'ha fet viral a les xarxes per la seva llista de preus. Una barra de pa, 1 euro. Dues barres, 2 euros. I no us ho creureu: tres barres, 3 euros. La llista continua així fins a nou. Els usuaris es pregunten quant deuen costar deu barres.

Un crim acaba amb la vida de quatre estudiants a la **Universitat d'Idaho, als Estats Units. Després de les primeres investigacions, troben el principal sospitós. Paradoxalment, es tracta d'un criminòleg.**

Pere Francesch/ACN

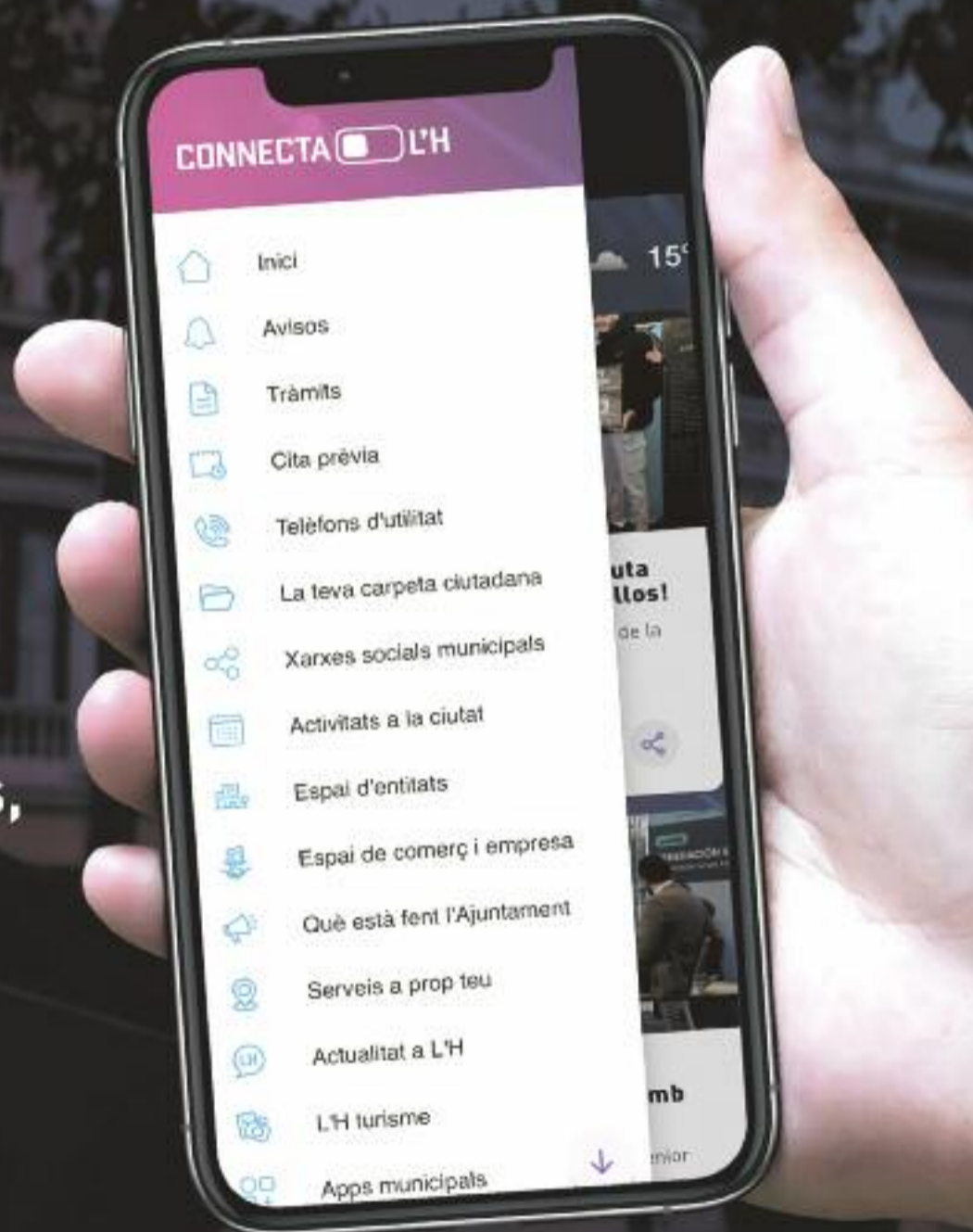
LA FOTO

CONNECTA L'H

**L'Hospitalet
a les teves
mans.**

**Amb la nova app
CONNECTA L'H
podràs accedir a totes
les gestions municipals,
fer tràmits digitals
i comunicar-te amb
l'Ajuntament per mitjà
del mòbil.**

**Descarrega't
CONNECTA L'H**

 Google Play

 App Store

Mirada pròpia

Only good news

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Enviar Walter Matthau a la banqueta i que comenci a escalfar per la banda Matthew McConaughey, però, compte, el d'abans de *True detective*. S'ha acabat el mal humor i el pessimisme. Visca l'eufòria, però no la conduïda per TV3, sinó aquella exultació *outdoor* que portava els *hippies* amb DO Califòrnia a agafar-se de la mà i baixar muntanya avall fent saltirons i saludant el sol. Aquest és el meu propòsit per a l'any nou, que ja està a la cantonada murmurant amb to desafiant "a qui no vol brou, tassa plena".

Portem un 2022 molt tòxic, ple de desgràcies, mal ambient i crispació. I, si no, pregunteu-ho a Matías Prats, que fins i tot està perdent l'efecte *Kame Hame Ha* dels seus acudits davant el pèrfid atac de les notícies escabroses. Per això, cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència.

Fora les males notícies sobre guerres, pandèmies, torsos trobats al contenidor, divorcis de famosos o segrests de lloros. A partir d'ara, només *good news*, que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu i passar el sedàs a la recerca d'un bri lluent de bon rotllo entre tanta notícia fangosa.

D'acord, fa basarda veure que el Tricicle s'acomia-da, que Serrat plega i que Rosa Díez torna, però hi ha llum al final de túnel i no és el centelleig de Snoop Dogg fumant-se un porro. Hi ha molts exemples que demostren que –ara sí– tot anirà bé, però, per no provocar una sobredosi d'endorfines, només n'anomenaré tres de molt recents: 1) un fàrmac contra el càncer de pàncrees creat a casa nostra –el medicament, no la malaltia– aconseguix frenar tumors avançats; 2) un grup de científics nord-americans han aconseguit produir una fusió nuclear capaç de generar energia neta, barata i potencialment inesgotable; i 3) l'Àrea Metropolitana de Barcelona invertirà 50.000 euros per ensenyar adults a anar en bicicleta. Ho veieu? No era tan difícil!

He buscat a AliExpress un aparell amplificador de bones notícies, però es veu que encara no l'han inventat, així que haurem de seguir fent la recerca en mode ma-

nual. O potser la solució no és discriminar allò que et posa de mala lluna, sinó intentar ser immune a base de rebre males vibracions fins que al teu cos li rellisqui. Si, als països nòrdics, els pares deixen els seus bebès fent la migdiada al carrer a -10 o a -15 graus perquè s'acostumin a dormir en qualsevol entorn i evitar que es contagiïn dels refredats d'altres nens, també podríem passar-nos el dia llegint OK Diario, veient Trece TV i escoltant la COPE per enfortir el nostre sistema immunitari independentment de si la cosa està realment fatal o no. *iNo hay dolor!*

Sempre he admirat aquell senyor assegut sota un para-sol enmig del caos que sortia a la portada del disc *Crisis? What Crisis?* de Supertramp. Potser el món s'enfonsa, però ser feliç és una actitud. Per favor, permeteu-me ser un Sim gaudint d'un còctel dins del jacuzzi encara que a la cuina hi hagi una plaga de mosques sobrevolant caixes de pizza mig plenes i l'autobús que porta a la feina estigui a punt de marxar.

Qui practica a la perfecció l'art de l'abstracció és Elon Musk: si uns periodistes parlen malament d'ell a Twitter, bloqueja els seus comptes encara que treballin a The New York Times, a The Washington Post o a la CNN i, morta la cuca, mort el verí. Això és tan arriscat com si, posats a imaginar ingerències, uns jutges pretenguessin derogar una llei abans que s'hagi aprovat. O que un inspector de treball posi una multa per sexista a un forner per penjar un anunci laboral demanant un mestre pastisser i dependents.

El meu desig és que aquest Nadal no siguem el Grinch enfadat amb el món, ni comencem l'any com Michael Douglas acaba a *Un dia de furia*. És millor que –malgrat el mal temps– rememorem aquella mítica escena de la pel·lícula *Avanti!* en la qual els dos protagonistes es relaxen banyant-se despulats a la mateixa platja que ho feien els seus respectius pare i mare, sense que els afecti el cúmul de despropòsits que han patit des que han arribat a l'hotel. En aquell precís moment és quan preguntes que el pobre Jack Lemmon sigui afortunat almenys per un breu instant, sense que cap Walter Matthau li faci la guitza.

“

Cal fer la volta al mitjà i omplir el mig got buit encara que sigui amb la limitada efervescència de l'esperança o amb un raig d'inconsciència. A partir d'ara, només 'good news', que, malgrat que costi de creure, n'hi ha si ets capaç d'abstraure't del bombardeig informatiu

”

Flaixos

@PunsodaRicart: Carta als Reis de la puça: un ió-íó, veure la neu i un quadern de mandales. Espero que en 15 anys quedin *amish* perquè socialitzi amb els seus semblants.

@massanagranaire: Vergonya que els primers nens de l'any a Catalunya es diguin Zakaria i Dayla Mia i no noms típicament catalans com Heura, Far, Capvespre o Sàlvia.

@MainatJM: Un nen obre un armari el 22 de desembre i el troba ple de regals i joguines. Molt excitat crida: "Papa, papa! El Tió s'ha cagat a l'armari!" (Història verídica).

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUIR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE **163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS
línial'H

bancdelsaliments.org

SCAN ME

Protesta | Reclamen aparcar gratis a la zona verda

Els treballadors de l'Hospital General es van manifestar el dia 12 de gener davant del centre per reclamar a l'Ajuntament que els permeti aparcar a la zona verda habilitada per als veïns. Al·leguen que "formen part del barri", però l'Ajuntament descarta cedir a la seva reclamació.

L'oposició al Pla de la Gran Via mou fitxa després de l'aprovació

» No Més Blocs fa una campanya d'al·legacions massives en contra
» Marín destaca que el projecte "generarà economia d'alt impacte"

URBANISME ▶ A mitjans de desembre la Generalitat donava llum verda al Pla Director Urbanístic (PDU) Biopol-Granvia. Ho feia dos dies després que també aprovés el clúster biomèdic compartit amb Esplugues, una de les potes del PDU de la qual es vanta més l'Ajuntament, que va haver de refer el projecte després que els tribunals el tombessin en dues ocasions. El nou pla que ha aprovat la Generalitat contempla una reducció de l'edificabilitat i la preservació de Cal Trabal, la darrera zona agrícola de la ciutat. Així i tot, els canvis no convencen els opositors, que han posat en marxa una campanya d'al·legacions massives en contra del projecte urbanístic.

L'objectiu de la plataforma és mostrar la disconformitat amb el que consideren un "despropòsit" i fer veure a Ajuntament i Generalitat –les dues administracions que impulsen el PDU a través del Consorci per a la reforma de la Gran Via– que "la ciutadania s'oposa de forma massiva al pla". Per fer-ho possible, el col·lectiu ha habilitat un enllaç al seu web on explica pas a pas com fer una al·legació, un procés obert a tothom però molt sovint complicat d'entendre i fer anar.

De moment, diversos ciutadans a títol individual i entitats ja han presentat les seves al·legacions. Una d'aquestes ha estat La Saboga, una organització ecologista que denuncia que l'Estudi Ambiental Estratègic del PDU Biopol-Granvia "no s'ajusta a terminis", i que per tant cal tramitar-lo de nou. En la seva al·legació, l'entitat avisa que aquest

Protesta contra l'especulació del desembre. Foto: Twitter (@altrelpossible)

estudi incorpora informació d'aspectes que afecten el PDU des d'abans de l'octubre del 2020 –quan va ser tombat pels tribunals–, cosa que provoca, tal com assenyala La Saboga, que el document no sigui prou exhaustiu.

OBJECCIONS POLÍTQUES

Qui també mostra la seva oposició frontal al projecte és l'Hospitalet En Comú Podem, que considera que les volumetries són excessives i que aquest és un pla "especulatiu" que no respecta el medi ambient. "El projecte urbanístic, clarament, va en la direcció contrària a la lluita contra el canvi climàtic", alerten. Així i tot, reconeixen que l'actual proposta de PDU és millor que l'anterior, que va ser rebutjada als tribunals, però creuen que és "insuficient".

Per la seva banda, ERC celebra que hagi quedat garantida la protecció de Cal Trabal, un dels principals cavalls de batalla del PDU, i recorda que la Generalitat, en la seva proposta

d'ampliació de zones protegides al Delta, va afegir-hi aquest espai agrícola. A més, dona la benvinguda al pol biomèdic que planteja el planejament, el que descriu com una "aposta estratègica" del Govern, controlat pels republicans.

Qui també veu amb bons ulls el pol biomèdic és No Més Blocs, tot i que reclama que s'instal·li a les naus del polígon industrial proper afectat per un pla –el PRAILH–, que vol renovar-lo i donar-lo nous usos. A més, la plataforma critica que l'Ajuntament fa servir l'excusa de la biomedicina per impulsar un projecte urbanístic que, segons remarquen, és perjudicial per al medi ambient.

No ho veu igual l'alcaldessa, Núria Marín, que considera que el PDU Biopol "generarà economia d'alt impacte". "Es tracta d'un projecte d'interès nacional sobre un enclavament estratègic, que millora i reordena els accessos a l'àrea metropolitana", incideix Marín.

ERC denuncia discriminació del català davant la Síndica

LLENGUA ▶ ERC considera que l'Ajuntament arracona el català. Així ho ha denunciat la formació independentista davant la Síndica de Greuges, Merche García.

"Sembla que han decidit donar l'esquena definitivament a la llengua catalana, no sabem si per interessos electorals", declara el cap de llista republicà, Jaume Graells, que denuncia incompliments i discriminacions des de l'any 2020, quan ell encara, cal recordar, formava part del govern de Núria Marín. Sigui com sigui, els republicans es

mostren preocupats pel que consideren "menysteniment al català". En aquesta línia, Graells denuncia que hi ha una clara vulneració dels drets lingüístics i un incompliment de la llei de Política Lingüística, sobretot a l'hora de fer cartelleria, documentació interna i externa i intervencions en actes públics dels representants polítics en castellà.

Amb tot, l'alcaldessa Núria Marín sempre ha defensat la "màxima" immersió lingüística en català en una ciutat de majoria castellanoparlant.

Comencen les obres per ampliar la Fira de Gran Via

Els treballs comencen amb l'enderroc d'un edifici del recinte. Foto: Fira

INFRASTRUCTURES ▶ Les obres que permetran ampliar fins als 300.000 metres quadrats el recinte de la Fira de Barcelona a la Gran Via de l'Hospitalet ja estan en marxa. En concret, ara s'està enderrocant l'immoble que ocupa bona part dels terrenys on hi haurà el nou edifici.

Els treballs tenen un pressupost previst de 201 milions d'euros que finançarà la societat patrimonial Fira 2000, que està participada per la Generalitat, la Diputació, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), la Cambra de Comerç i els ajun-

taments de l'Hospitalet i Barcelona. Calculen que les obres acabaran previsiblement l'any 2026. Amb aquesta ampliació, el recinte firal creixerà 60.000 metres quadrats i comptarà amb dues plantes per a congressos. A més, s'enllaçarà amb el pavelló 1 i l'entrada principal de la Fira amb un pas elevat. Per evitar afectar l'activitat habitual de la Fira, s'habilitarà un pas al carrer Salvador Espriu.

D'aquesta manera, la Fira es consolidarà entre "les més importants del mercat", destaquen des de la institució.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Les ocupacions a la ciutat es redueixen un 24% en dos anys

SEGURETAT ▶ Tot i les alarmes i les campanyes mediàtiques d'alguns sectors, la realitat demostra que les ocupacions no són un perill a les portes per als veïns. Així ho indiquen, de fet, dades dels Mossos d'Esquadra a les quals ha tingut accés l'ACN, que assenyalen que les ocupacions a l'Hospitalet han caigut un 24% en comparació amb 2020.

En aquest sentit, en els 10 primers mesos del 2020 es van registrar 375 casos, mentre que de gener a octubre d'enguany han estat 284. La zona on s'ha notat més el descens ha estat al nord de la ciutat, especialment a Pubilla Cases, Florida i les Planes i la Torrasa. El 95% d'ocupacions actuals són sense violència, mentre que els casos violents fins ara han estat set, tres més que el 2020. El 90% d'intrusions il·legals per residir són a pisos i la resta a locals.

"TOT AL MATEIX SAC"

Malgrat aquesta dinàmica, des de l'assemblea de la PAH de l'Hospitalet recorden que els arriben molts casos de famílies vulnerables que han de recórrer a l'ocupació per trobar un sostre. En una conversa amb Línia L'H, fonts de la PAH prefereixen par-

El 95% de les ocupacions són sense violència. Foto: Línia L'H

lar de "recuperacions" en aquests casos de persones vulnerables. "Ho posen tot al mateix sac", lamenten des de la plataforma, que també denuncia que hi ha moltes persones que se n'aprofiten i proporcionen pisos ocupats a famílies necessitades a canvi d'una quantitat de diners i, no cal dir, sense cap document legal que n'acrediti la possessió.

També critiquen els discursos de la por d'alguns partits polítics i mitjans de comunicació pel que fa a l'ocupació. En aquest sentit, recorden en la major part dels casos són pisos "recuperats" buits de grans tenidors.

Amb tot, la PAH actualment assessora una quarantena de persones de la ciutat que estan ocupant pisos per necessitat. I

sobre el descens de les ocupacions que mostren les dades, argumenten que els sistemes de seguretat als pisos estan evitant que n'hi hagi més.

Sigui com sigui, des de la PAH avisen que els grans tenidors estan venent pisos a la ciutat amb gent a dins que hi viu en situació irregular, sigui perquè hi ha entrat a viure o bé perquè no ha pagat la hipoteca i el lloguer i el propietari exigeix que marxi. D'aquesta manera, s'agilitza el procés per expulsar-los.

Per acabar, i seguint amb temes de seguretat, l'Ajuntament acaba de fer públiques unes dades que assenyalen que les queixes relacionades amb la convivència i el civisme han disminuït un 20% l'últim any.

Es busquen 60 voluntaris compromesos amb la lectura

EDUCACIÓ ▶ Un de cada quatre alumnes que acaben la Primària tenen un nivell lector baix o molt baix. Això repercuteix en el seu èxit acadèmic, ja que aquests infants tenen dificultats per comprendre el que estan llegint –malgrat fer-ho de manera fluida– o no poden distingir la informació relevant a una taula o gràfic.

Per tal de combatre aquest fenomen cada cop més estès, la Fundació Bofill vol incorporar 500 nous infants al programa LECXIT, que des de fa més d'una dècada ajuda a millorar la comprensió lectora dels alumnes més vulnerables a través d'un voluntari que li dedica una hora del seu temps a la setmana per ajudar-lo a llegir. D'aquest mig miler, 60 són de l'Hospitalet, i és per aquest motiu que la fundació

ha fet una crida per trobar una seixantena d'hospitalencs compromesos amb la lectura que, fins al maig, vulguin dedicar una part del seu temps a un infant.

PRESENT A LA CIUTAT

Actualment, el LECXIT compta amb una xarxa de 300 espais a 150 municipis catalans, on prop de 2.000 voluntaris acompanyen setmanalment un infant per fer de la lectura una experiència divertida i apassionant.

A l'Hospitalet el LECXIT funciona a les escoles Folch i Torres, la Carpa, Sant Jaume, Maria Miret, Sant Josep-El Pi i els jesuïtes de Bellvitge, informen des de la fundació. Per ser voluntari no cal experiència prèvia i només cal omplir un formulari del web lecxit.cat.

El voluntariat només ocupa una hora a la setmana. Foto: Fundació Bofill

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRAREPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitans que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitans han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmla en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Successos | Catorze ferits per l'incendi d'un patinet

Catorze persones van haver de ser ateses dijous dia 12 de gener a causa d'un incendi que tot indica que va ser provocat per la bateria d'un patinet elèctric. Sis dels afectats van haver de ser traslladats a l'hospital amb ferides lleus.

Ca n'Arús acollirà un centre per donar suport a les entitats

SERVEIS ▶ El pròxim mes de març el centre municipal de Ca n'Arús inaugurarà l'Oficina d'Entitats, un servei que donarà suport i atenció a les entitats de la ciutat. Així ho va explicar la tinent d'alcaldia de Relacions Ciutadanes, Mari Ángeles Sariñena, en el programa *Veïns de LH Digital*. "Tenir una oficina presencial i centralitzada era una demanda que rebíem des de feia temps per part de les entitats", va afirmar Sariñena en aquell programa.

De fet, l'obertura d'aquest servei va ser una de les principals conclusions del Congrés d'Entitats, celebrat fa poc temps a Bellvitge i on es va evidenciar la necessitat que té el teixit associatiu a l'hora de fer tràmits com ara demanar subvencions o formacions, entre altres. Una paperassa que, sovint, consumeix el poc temps que els membres del teixit associatiu tenen per dedicar-li a l'activitat pròpiament dita de les entitats. Per altra banda, al congrés tam-

L'equipament acollirà l'oficina a partir del març. Foto: Ajuntament

bé es va presentar una nova eina per conèixer millor aquest àmbit. Es tracta d'un portal web a través del qual es pot accedir als mateixos recursos de la futura oficina de Ca n'Arús. També ofereix informació del registre d'entitats, un mapa que les permetrà localitzar per la ciutat i dades estadístiques com la proporció d'homes i dones que

ocupen càrrecs a les juntes directives. Sariñena, en aquest sentit, va destacar que el 65% de les associacions estan presidides per homes més grans de 45 anys, tot i que cada cop hi ha més dones al comandament.

A més, el portal dona informació per ajudar els veïns i veïnes en el procés de creació d'una entitat.

Merche García encara un segon mandat com a Síndica

PARTICIPACIÓ ▶ El Consell de Ciutat ha avalat per unanimitat la candidatura de Merche García per a un segon mandat com a Síndica de Greuges de l'Hospitalet. L'alcaldessa, Núria Marín, va donar les gràcies a García per la seva "excel·lent" feina, des que el gener del 2019 va ser escollida per al càrrec.

García és educadora social per la Universitat Ramon Llull i també té estudis de pedagogia en el lleure en l'Institut Català de les Noves Professions, i un màster de direcció d'organitzacions no

lucratives a ESADE, entre altres estudis. Compta amb una àmplia experiència professional i associativa vinculada a la ciutat des del 1986. Va ser, de fet, directora de l'Espai Florida, i també ha estat coordinadora de l'Observatori de la Infància i membre de l'Espai de Ciutadania.

Per altra banda, durant el Consell de Ciutat del dia 10 es va presentar les conclusions del segon Congrés d'Entitats, celebrat recentment a Bellvitge, i una enquesta sobre les necessitats de la gent gran a la ciutat.

García, durant el Consell de Ciutat. Foto: Ajuntament

Hotels que són autèntiques joies

Coneix l'Especialització Monument

B^{HH}
Gremi d'Hotels de Barcelona

La Casa dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

La masia de Can Colom va acollir l'11 de gener la presentació del nou Centre d'Atenció i Informació a la Dona (CAID) Jove, adreçat als adolescents com a punt de referència per a assessorar-los sobre les violències masclistes que poden viure.

Sensació de "disgust i impotència"

» Diverses escoles del barri i de la resta de la ciutat han patit una desena de robatoris des de l'estiu
» La policia descarta que hi hagi una onada de furt, però els fets provoquen destrosses i maldecaps

F. J. Rodríguez
SANTA EULÀLIA

Els últims mesos les notícies de robatoris a escoles de tota l'àrea metropolitana s'han multiplicat. Sense anar més lluny, a mitjan desembre els Mossos van detenir un grup especialitzat a furar material de 22 centres educatius. Van ser interceptats amb un botí de 19.000 euros quan intentaven agafar un taxi per sortir del país.

Pel que fa a l'Hospitalet, hi ha constància del voltant d'una desena de robatoris a escoles des de l'estiu. Aquest fenomen ha estat intens al barri, on els lladres han entrat des del setembre a les escoles Paco Candel i Pompeu Fabra, a més de provocar destrosses a l'institut Jaume Botey.

També hi ha hagut casos recents a les escoles Josep Janés de Sant Josep i a l'escola Balaguer, de la Florida. El desembre, a més, l'Ajuntament feia públic que havia detingut un home com a presumpte autor d'un robatori amb força en una llar d'infants de Collblanc el dia de Nadal.

Tanmateix, fonts dels Mossos descarten a Línia L'H que estiguem davant d'una onada de robatoris a escoles o que hi hagi hagut un augment important de la incidència d'aquests fets. Davant d'aquests delictes, el primer que fa la policia és distingir entre si es tracta d'una bretolada o si l'autoria cal atribuir-la a una banda especialitzada. De fet, la digitalització de les escoles fa que cada cop hi hagi més material informàtic llaminer per als lladres.

Sigui com sigui, el maldecap i el neguit que generen els roba-

La comunitat educativa mostra preocupació. Foto: Som Santa Eulàlia

toris a la comunitat educativa és elevat. Des de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de la Pompeu Fabra, on van arribar a entrar a robar dos cops en una setmana, asseguren tenir un sentiment de "disgust" i "impotència". Una sensació similar a la qual expressen els pares i mares

de la Paco Candel. Cristian Gil, president de l'AFA d'aquesta escola i del Jaume Botey, declara que els robatoris generen "neguit" i "perjudiquen el funcionament de l'escola". I és que patir un robatori implica que la direcció hagi de dedicar molt de temps a la paperassa de la denúncia i

l'assegurança. Temps, per tant, que no dedica a la docència. Des de Som Santa Eulàlia demanen que es prenguin mesures, ja que consideren que el que ha passat "va més enllà d'una bretolada". "Aquest és un tema prioritari, juntament amb altres mancances que pateixen els nostres centres", afirma Khristian Giménez, membre de la junta.

Gil, a més, reclama que es porti a terme una revisió de les alarmes de les escoles, que solen estar obsoletes. Sobre això, des de l'Ajuntament informen que s'avaluaran i revisaran les alarmes de les escoles, i que aviat hi haurà una reunió entre el regidor d'Educació, David Quirós, la policia i la Generalitat per veure què es pot fer. Quirós, a més, ha enviat una carta a totes les direccions de les escoles informant de la problemàtica.

Història | Memòria del barraquisme a la ciutat

El Centre d'Interpretació de la Ciutat des de la Barraca (CICdB) va presentar a Bellvitge el 29 de desembre nous butlletins, en format diari, en els quals alguns antics veïns dels desapareguts nuclis barraquistes de la Bomba o Can Pi expliquen les seves vivències.

Bellvitge | El Gornal

Denuncien de nou "col·lapse" a les urgències de l'hospital

SANITAT ▶ El sindicat CSIF ha tornat a denunciar deficiències en l'atenció als pacients a les urgències de l'hospital de Bellvitge. Parla de "col·lapse", amb "pics màxims" de 120 pacients atesos als passadissos. Així ho explica Carmen Ruiz, responsable de sanitat del sindicat, que assegura que la nit del passat 9 de gener va ser especialment complicada.

Tanmateix, el col·lapse que denuncien s'ha allargat tot Nadal, durant el qual es va assolir un màxim de pacients afectats per infeccions respiratòries. La qüestió és que les urgències de l'hospital tenen capacitat per a 91 pacients en boxes. Quan se supera aquesta xifra, tal com constata Ruiz, no es pot donar l'atenció adequada a les persones. "No tenim recursos per atendre a tota aquesta gent", avisa la representant sindical, que alerta que durant el cap de setmana del 7 i 8 de gener els van faltar, fins i tot, bombones d'oxigen.

Els sanitaris avisen que no poden atendre adequadament. Foto: Línia L'H

Però tot plegat no es queda aquí, ja que, a més dels malalts afectats per infeccions respiratòries, els pacients amb altres patologies complexes no paren d'arribar, els quals, també, "han de ser tractats en condicions". Per tot plegat, Ruiz lamenta que en un centre amb plantes on hi ha espai per derivar pacients no s'estiguin habilitant llits suplementaris per donar resposta a aquest increment de la demanada. "La

direcció mèdica coneix la situació, però no fa ni cas. Estan forçant altes quan hi ha llits que no estan utilitzant", afegeix.

Des de l'hospital comenten a Línia L'H que l'increment de l'entrada de pacients a urgències és un fet "habitual" en aquestes dates, i sobretot de caràcter respiratori, fet pel qual, afegeixen, han reforçat el personal i han obert tots els llits d'hospitalització disponibles.

L'antic casal de l'Ermita acollirà l'Oficina Jove

EQUIPAMENTS ▶ L'antic casal de la gent gran de l'Ermita acollirà l'Oficina Jove i un nou espai per al jovent de la ciutat. Així es va anunciar al Consell de Districte el mes de desembre. D'aquesta manera, l'antic casal, en desús des de l'obertura del nou equipament per als avis del passeig de Bellvitge, tornarà a tenir un ús social.

Actualment, l'Oficina Jove

està ubicada a la Casa dels Cargols, a la Torrassa, un edifici patrimonial que l'Ajuntament vol que continuï donant servei al jovent de la ciutat.

En declaracions a *LH Digital*, la regidora de Joventut, Laura García, explica que és important tenir un espai "per cohesionar els joves de la ciutat" perquè hi puguin relacionar-se i portar a terme diferents activitats.

L'esplanada de la Feixa Llarga acull el Circ d'Hivern

ESPECTACLES ▶ Del 17 de desembre al 8 de gener l'esplanada del carrer de la Feixa Llarga va acollir el Circ d'Hivern, una proposta molt nadalenca que enguany va oferir un espectacle inèdit a càrrec de la companyia Capitán Spriki, que compta amb la participació d'artistes professionals amb àmplia experiència i llarga trajectòria.

El Circ d'Hivern està orga-

nitzat per l'associació Biopol-art, que s'encarrega de dirigir l'esdeveniment. La cita va oferir un total de 40 representacions amb sessions de matí i tarda.

"SALVEM EL NADAL"

Enguany, la temàtica del Circ d'Hivern era "salvar el Nadal", una proposta encapçalada per Daniel Esteban. Les entrades, de fet, es van exhaurir en pocs dies.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Segons dades que ha fet públiques l'Ajuntament, les queixes per convivència i incivisme han caigut un 34% a les Planes l'últim any. De fet, és la baixada més forta a tota la ciutat, 14 punts més elevada que la mitjana global, que és del 19%.

Satisfacció a les Planes amb el milió d'euros d'ajut de l'AMB

SUBVENCIÓ ▶ A finals de l'any passat es coneixia que l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) subvencionava amb un milió d'euros el Pla Integral de les Planes-Blocs Florida, que porta a terme accions per regenerar el barri. I, en aquest sentit, la notícia ha estat ben acollida per diversos actors de la zona.

En declaracions a *Línia L'H*, el coordinador del Pla Integral, Lluís Esteve, ha explicat que amb aquest milió d'euros es podran tirar endavant projectes ja endegats i també d'altres de nous. Pel que fa als segons, Esteve destaca la creació de la figura del facilitador nocturn, que ha d'ajudar a millorar la convivència a les nits. De fet, aquesta és una idea que fa temps que reivindica l'Associació de Veïnes i Veïns. Ho recorda Pedro Luna, membre de l'entitat, que proposa que aquests facilitadors siguin membres de les co-

La subvenció de l'AMB anirà a parar al Pla Integral. Foto: Ajuntament

munitats a les quals s'han de dirigir, per facilitar el diàleg.

També està previst la programació de més activitats d'oci juvenil i l'impuls dels anomenats diàlegs veïnals, espais per fomentar la cohesió. N'és un exemple *La Florida és vida*, un taller que ha de crear una pel·lícula col·lectiva que es fa cada dimarts a la tarda al casal cívic.

Tot i la bona rebuda, Luna re-

corda que caldrien més recursos per combatre problemàtiques del barri, i espera que amb aquests diners s'arregli el paviment a la zona dels blocs i es millori la il·luminació dels carrers.

Per la seva banda, l'AVV Districte IV fa una "valoració molt positiva" de l'ajut i recorda que el Pla Integral "necessita el suport i finançament de totes les administracions públiques".

Sessió de balanç del projecte. Foto: Ajuntament

El punt TIC de l'Ana Díaz Rico atèn 4.000 persones en un any

SERVEIS ▶ Des que es va posar en marxa ara fa un any, el punt TIC -Tecnologies de la Informació i la Comunicació- del centre municipal Ana Díaz Rico, a les Planes, ha atès 4.115 persones, amb un total de gairebé 10.000 gestions. Sense anar més lluny, l'alta demanda del servei va obligar els impulsors a ampliar-ne l'horari.

Aquest espai el gestiona AEMA, amb el finançament de

l'Àrea Metropolitana (AMB) i el suport del Pla Integral de les Planes-Blocs Florida i la regidoria d'Educació de l'Ajuntament.

A més, aquest servei ha elaborat una seixantena de píndoles formatives relacionades amb processos burocràtics com ara l'obtenció de certificats digitals, temes d'habitatge, ajuts socials o cites prèvies, entre altres. De fet, el 72% dels usuaris tenen més de 66 anys.

Cultura | Tot a punt per al setè Concurs de Còmic i Dibuix

La Coordinadora d'AMPAs torna a impulsar una nova edició del Concurs de Còmic i Dibuix del barri. Des del 16 de gener i fins al 16 de maig es podran entregar treballs que representin edificis o racons especials del barri.

Collblanc | La Torrassa

Troben restes romanes a la sitja de la Torrassa

Francisco J. Rodríguez

LA TORRASSA

La intervenció arqueològica que s'ha fet a la sitja ibèrica de la Torrassa, a la zona inferior dels terrenys de l'antiga fàbrica SAS, ha trobat restes romanes d'època imperial —un període que abasta des del 27 aC fins al 476 de la nostra era—. Així ho ha explicat a *Línia L'H* Josep Maria Solías, director del Museu i un expert en aquell jaciment, al qual va dedicar la seva tesi fa 30 anys.

També s'han trobat restes de paviment hidràulic, el que indica que allà s'emmagatzemava alguna classe de líquid. Ara caldrà estudiar de quin es tracta, si era vi, aigua, o si allà s'acumulava oli. "La recerca arqueològica té els seus ritmes", remarca Solías, que envia un missatge de tranquil·litat per la integritat del jaciment.

I és que a mitjan del mes passat l'Ajuntament va informar

Una foto del 2020 amb la sitja i la fàbrica a sobre. Foto: Defensem el Castell

que havien començat els treballs d'enderrocament de l'antiga fàbrica SAS, com hem dit ubicada a la part superior del jaciment. Per tot plegat, diverses entitats com Defensem el Castell van afanyar-se a recordar que aquella és una zona sensible pel que fa a l'expectativa arqueològica i van demanar-ne la protecció. En aquest sentit, Solías assegura que l'arquitecte a càrrec de l'enderroc estava al cas de la importància arqueològica d'a-

quell espai del barri, i que un tècnic del museu va estar present en tot moment durant les obres per demolar l'edifici.

Per tot plegat, ara és obligatori fer-hi una excavació. El que s'ha fet fins ara és eliminar l'estructura de la fàbrica del paviment en amunt. Però quan s'hagi de treballar en cotes inferiors, per exemple a l'hora de fer-hi la zona verda projectada per l'Ajuntament, caldrà realitzar un seguiment arqueològic.

De l'Espai Vallparda als jardins de Los Diablos

URBANISME ▶ Durant uns mesos va centrar una polèmica entre veïns, col·lectius ecologistes i l'Ajuntament pel seu ús. Ara, el solar que hi ha a la confluència dels carrers Vallparda, París i de Torns, portarà el nom de jardins de Los Diablos, el mític grup musical de pop que va fer-se famós als 60 i 70 amb cançons com *Un rayo de sol*, *Rosana*, *Fin de semana* o *Que suene ya la banda*,

entre moltes altres. I és que aquest grup va néixer el 1966 a Collblanc-la Torrassa, integrat inicialment per Agustín Ramírez i Enrique Martín.

El Ple de desembre va aprovar la proposta de batejar aquest espai amb el nom del mític grup, que va agrair la idea a les seves xarxes amb un emotiu missatge: "Sempre continuarem sent 'aquells nois de l'Hospitalet'".

Revistes per aliments a la biblioteca Josep Janés

SOLIDARITAT ▶ La biblioteca Josep Janés regala tres revistes als veïns que hi portin un aliment. Es tracta d'una campanya solidària impulsada per la Coordinadora d'AMPAs, la mateixa biblioteca, diferents comerços, professorat del barri i l'associació de veïns. La voluntat de la campanya és omplir fins a cinc caixes d'aliments per entregar-los a la xarxa de suport veïnal.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Futbol | El CE l'Hospitalet rep el CF Pobla de Mafumet

El conjunt d'Hèctor Simón rebrà el pròxim diumenge 22 de gener el CF Pobla de Mafumet, en partit corresponent a la 18a jornada del grup cinquè de la Tercera RFEF. El CE l'Hospitalet buscarà la victòria en un curs marcat de la irregularitat.

Andrea Povedano és de fets

» L'exjugadora del CEJ l'Hospitalet, ara al CB Granollers, fa teràpia per millorar com a persona
» "Tracto que l'equip, que és molt jove, no abaixi els braços mai i fer-ho des de l'exemple", assegura

Toni Delgado
LES PLANES

"A vegades puc semblar borda i seca, i potser és un mecanisme de defensa. En realitat, soc molt maca, eh", explica, divertida, Andrea Povedano (Badalona, 1995), alera pivot del CB Granollers. Fa uns mesos que fa teràpia perquè vol canviar alguns aspectes de la seva personalitat: "He descobert coses que no sabia que em passaven o per què actuava d'una manera o d'una altra".

Es nota, i ho diu, que està contenta i que se sent millor. A través del treball interior aspira a canalitzar la seva gran tenacitat i energia per tenir "més pausa i saber gaudir més del procés i els moments". Vol entendre's i comunicar millor per fluir molt més.

Povedano, que viu el seu 10è curs al CB Granollers, parla amb admiració del caràcter i lideratge de Martí Roget, l'entrenador, a qui agraeix que "intenti escoltar-nos, entendre'ns i ajudar-nos a totes en l'àmbit esportiu i personal". "Sap què vol i guiar-nos des de l'exigència. Si t'equivoques, aniràs a la banqueta, siguis qui siguis", completa el retrat.

SER "UNA REFERENT"

A l'entrevista li sembla "precios" que els més petits i petites del club la vegin com "una referent". "Em fan viatjar a la meua etapa al Bàsquet Femení Sant Adrià, quan anava al Marina Besòs a veure jugar el primer

equip. Era molt guai!", recorda Povedano, que sempre ha estat molt competitiva.

Va ser, però, a Sant Adrià, on la colomenca va descobrir què era competir i la competició. Hi va passar uns anys "molt bonics i, alhora, complicats", una etapa de campionats d'Espanya i de molt aprenentatge amb "grans entrenadors". Cap la va marcar més que Jordi Vizcaíno, quan era cadet i doblava amb el júnior i s'entrenava amb el sènior: "No et sabia dir per què, però els tocs d'atenció amb respecte sempre m'han activat i en Vizcaíno, que és molt exigent, sabia com motivar-me. Em va fer créixer molt".

EL CURS MÉS DOLORÓS

El seu últim any al Bàsquet Femení Sant Adrià, el primer com a júnior, continua sent el curs més dolorós per a Povedano: va patir una distensió dels lligaments creuats, un esquinç i tres ruptures fibril·lars. "Potser jugava un parell de partits i em tornava a trencar. És molt dur que el cos no et respongui com vols. Em van trobar que tenia les defenses baixes", recorda.

Al CEJ l'Hospitalet de Víctor Torres, el seu primer entrenador al Bàsquet Femení Sant Adrià, va començar des de zero: "Em va trucar i va apostar per mi. Va ser un any molt especial perquè, a més, em vaig retrobar amb la Noèlia Barbeta. Ningú apostava per nosaltres i, després de ser terceres de Catalunya, vam disputar el Campionat d'Espanya".

Lluny quedaven ja els seus inicis, al Draft Gramenet, on la van apuntar els seus pares, la

Andrea Povedano, capitana del CB Granollers. Foto: Marina Laborda

Montse i el Francesc, perquè era el club que tenien al costat de casa. "Hi vaig estar molt a gust, fins que em va fitxar el Bàsquet Femení Sant Adrià, que també va incorporar la meua germana", comenta.

De fet, Povedano havia començat a jugar a bàsquet com a "imitació i admiració" a la seva germana Alba, clau perquè, anys després, s'integrés al CB Granollers. "Jo era el bebè de l'equip i va ser increïble comptar amb algú que et dona suport, t'ajuda i t'entén com ella, que és molt empàtica. El grup era molt maco i fèiem vida fora de pista. Les festes eren bones, eh", recorda, enèrgica.

Amb el temps, Povedano s'ha convertit en una capitana més de fets que de paraules: "Quan alguna companya no

està bé, intento ajudar-la. Tracto que l'equip, que és molt jove, no abaixi els braços mai i fer-ho des de l'exemple i transmetent confiança".

S'emociona quan li llegeixo la plantilla del CB Granollers del curs 2014-2015: Paula Romero, Paola Santana, Lledó Cárceles, Laia Burgués, Desiree Cejudo, Belén Martínez, la seva germana Alba Povedano... "Quantes imatges i moments em passen pel cap!", confessa. Era el seu segon any com a sènior i el conjunt d'Oscar Cervantes i Isaac Moya va completar una fita històrica.

"Poca gent s'esperava un èxit d'aquestes dimensions. Érem un grup coral amb Desiree Cejudo o Belén Martínez com a referents, però totes sumàvem molt", recorda l'entrevistada, que té molt present la festa al

vestuari després de guanyar l'AB Premià en l'última jornada de la fase regular. Després, a la Final a Quatre de Primera Catalana de Sant Feliu de Llobregat, van ascendir superant a semifinals el CEJ l'Hospitalet, el millor equip fins llavors.

Li canvia la veu rememorant el descens a Primera Catalana del curs 2016-2017, després de perdre els dos partits de l'eliminàtòria de permanència contra el CN Terrassa: "Va ser una experiència molt dura que es va concretar a casa i que crec que no reflecteix l'esforç que vam fer tota la temporada". El CB Granollers retornaria a Copa el curs 2019-2020, suspès per la pandèmia quan eren terceres. "Va ser estrany pujar així, per l'ampliació de la categoria, però podríem haver ascendit a la pista", exposa.

Viatja al gener de 2019, l'inici d'un dels capítols més surrealistes de la seva vida. Al principi no li trobaven quin problema tenia. De fet, li deien que no era res. Un parell de mesos i dues resonàncies després, el diagnòstic va ser trencament del lligament creuat anterior.

A finals de la temporada passada es va tornar a fer mal al genoll i va visitar un altre metge, que va demanar que li fessin una resonància. "S'havien equivocat en el diagnòstic perquè el lligament creuat anterior estava bé, el que tenia parcialment trencat era l'anterior, a més d'un cop al fèmur, el menisc tocat i edemes... Ara, per fi, sé què tinc, estic bé i puc jugar. Tot perfecte!", celebra Povedano, una capitana més de fets que de paraules.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teua obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

**AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL**

#rompeconlatrata

**SONRISAS
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Petites obres de Sorolla

El Palau Martorell de Barcelona, situat al carrer Ample, ha obert com a centre d'exposicions amb la mostra *Sorolla. Caçant impressions*. Aprofitant que aquest 2023 és el Centenari Sorolla, l'espai barceloní exposa prop de 200 obres de petit format de l'artista valencià que formen part de la col·lecció del Museu Sorolla. Es tracta de pintures sobre cartons o taules petites que el mateix Sorolla anomenava "apunts", "taques" o "notes de color" i que li servien com a assajos per a obres més grans o com a exercicis. Tot i això, la seva bellesa és innegable i la mostra val molt la pena.

Famosos

Risto Mejide (Barcelona, 1974) no travessa el seu millor moment personal... ni mediàtic. El polèmic publicista ha estat en boca de tothom els últims mesos, però no precisament per motius positius. Després que el mes de setembre es fes públic el seu divorci de Laura Escanes (Barcelona, 1996) i que tothom es posicionés a favor d'ella, Mejide ha tingut un final d'any complicat. Les seves paraules durant les campanyes de Cap d'Any de Telecinco (que van tenir molt mala audiència, per cert) es van interpretar com un atac a Cristina Pedroche i a Ana Obregón per, segons ell va insinuar, guanyar audiència amb temes com un embaràs o la mort d'un fill. Evidentment, li va caure una pluja de crítiques. A més, fa poc s'ha sabut que publicarà una novel·la sobre la vida de Johann Sebastian Bach i se l'ha acusat d'intrusisme laboral.

La fitxa

QUI ÉS?

R I S T O M E J I D E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un personatge televisiu polèmic
És publicista però se'l coneix per les seves aparicions a la TV

QUÈ HA FET?

Comentaris ofensius
I publicar un llibre que titllen d'intrusisme laboral

A LES XARXES...

Cada cop menys adeptes
La pluja de crítiques no s'ha aturat des de Cap d'Any

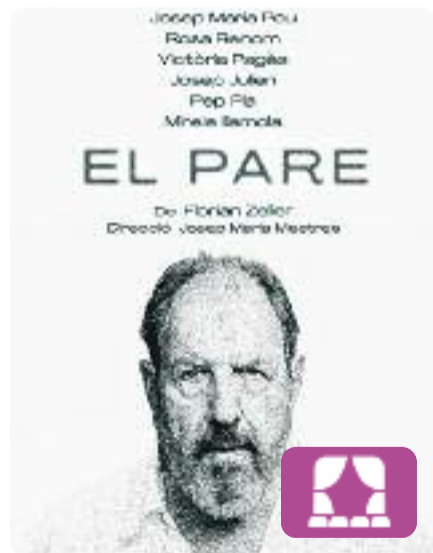
Llibres

La possibilitat de dir-ne casa
Marta Orriols

Una corresponsal torna a Barcelona després de vint anys a l'estranger. Vol agafar distància d'una regió que l'apassiona i la desgasta, d'una professió que voldria exercir d'una altra manera i d'una amistat amb una dona més jove que la porta a qüestionar-se els fonaments de la seva intimitat. Al poble on va créixer retroba família, amics i l'home a qui havia estimat.

Teatre

El pare
Florian Zeller

L'Andreu, un home de 76 anys, culte, sorneguer i tossut, està perdent la memòria, però es resisteix a acceptar cap mena d'ajuda i rebutja tots els cuidadors que la seva filla, l'Anna, intenta contractar. L'Andreu comença a dubtar dels seus éssers estimats, de la seva ment i, fins i tot, de la seva pròpia vivència de la realitat.
Al Teatre Romea de Barcelona.

Música

Inferències
Agnès C.H.

"Expressar i donar veu a inquietuds sobre el món que ens envolta". Aquest és l'objectiu de la gironina Agnès C.H. amb les cançons que formen el seu disc de debut, *Inferències* (autoeditat), tal com ha explicat ella mateixa en una entrevista a l'ACN. Es tracta d'un àlbum format per nou temes que oscil·len entre el soul i el blues i barregen català, castellà i anglès.

Pelis i sèries

El sastre groc
Isabel Coixet

El 2018, nou dones van presentar una denúncia contra dos dels seus professors de l'Aula de Teatre de Lleida per abusos sexuals comesos entre el 2001 i el 2008, quan eren unes adolescents. La denúncia, però, va arribar quan el cas ja havia prescrit i, per tant, es va arxivar. Tot i això, els seus testimonis obrien una porta en la qual potser no estava tot perdut.

ESTILS DE VIDA

Que no us amarguin els dilluns

Foto: Freepik

Salut mental

Segur que heu sentit a parlar del *blue monday*, el dia més trist de l'any en la cultura anglosaxona. Històricament, s'associa al tercer dilluns de gener i se'l considera tan trist perquè és dilluns, perquè coincideix amb el punt més fred de l'hivern i perquè les festes nadalenques queden lluny, tan lluny que ja som conscients que els desitjos de la nit de Cap d'Any no es compliran tan ràpidament com voldríem. En definitiva, Nadal fa baixada i gener fa pujada, també en l'àmbit emocional.

En realitat, el *blue monday* només és una anècdota, però posa en relleu que ens trobem, probablement, en l'època de l'any més propícia per a les depressions i més perillosa per als afectats per aquesta malaltia. I això passa per les mateixes raons que justifiquen el dia més trist de l'any.

L'experiència demostra que la combinació de diferents factors pot causar una depressió i és per això que hem de ser especialment curosos durant aquests dies. Són especialment vulnerables les persones grans, les dones, els malalts, les persones que prenen medicació per a l'estrès o l'ansietat i, en general, les persones angoixades per problemes laborals.

Les claus.....

'MINDFULNESS'

Quan els problemes no tenen solució, el *mindfulness* ens ensenya a acceptar-ho i a ser més assertius

DIETA

Els aliments rics en vitamines, antioxidants, àcids grassos i magnesi ens fan sentir millor i una mica més feliços

EXERCICI

Caminar regularment i fer esport no només genera endorfines, sinó que ens obliga a interactuar amb la gent

HUMOR

Si esteu capcots, busqueu la companyia de les persones que us estimen i que, a més, us fan riure

Foto: Freepik

Amb amor
i responsabilitat

... ADOPTA
als que han estat abandonats

El món no s'atura, nosaltres tampoc.

sempre
endavant

Cada dia decidim el nostre futur. El d'un país més lliure, més just, més verd i més pròsper. Un país on ningú no es quedi enrere.

Generalitat
de Catalunya